



**Parlamentul României**  
**SENAT**

**PREȘEDINTE**

**București, 22 octombrie 2019**  
**Nr.L592/2016**

**Domnului**

**Senator LIVIU-MARIAN POP**  
**PREȘEDINTELE COMISIEI PENTRU ÎNVĂȚĂMÂNT, ȘTIINȚĂ, TINERET ȘI SPORT**

În temeiul articolului 109 din Regulamentul Senatului, republicat, cu modificările ulterioare, în ședința din 22 octombrie 2019, plenul Senatului a hotărât trimiterea spre *reexaminare* a **propunerii legislative privind investirea personalului didactic de predare, de conducere, de îndrumare și de control cu exercițiul autorității publice pe timpul și în legătură cu îndeplinirea atribuțiilor de serviciu (L592/2016)** în vederea întocmirii unui *raport suplimentar*, împreună cu Comisia juridică, de numiri, disciplină, imunități și validări.

În acest sens, vă anexăm extras din stenograma ședinței Senatului din data de 22 octombrie 2019.

**PREȘEDINTELE SENATULUI**

**Teodor-Viorel Meleşcanu**



**Parlamentul României**  
**SENAT**

**PREȘEDINTE**

**București, 22 octombrie 2019**  
**Nr.L592/2016**

**Domnului**

**Senator ȘERBAN NICOLAE**  
**PREȘEDINTELE COMISIEI JURIDICE, DE NUMIRI, DISCIPLINĂ, IMUNITĂȚI ȘI VALIDĂRI**

În temeiul articolului 109 din Regulamentul Senatului, republicat, cu modificările ulterioare, în ședința din 22 octombrie 2019, plenul Senatului a hotărât trimiterea spre *reexaminare* a *propunerii legislative privind investirea personalului didactic de predare, de conducere, de îndrumare și de control cu exercițiul autorității publice pe timpul și în legătură cu îndeplinirea atribuțiilor de serviciu (L592/2016)* în vederea întocmirii unui *raport suplimentar*, împreună cu Comisia pentru învățământ, știință, tineret și sport.

În acest sens, vă anexăm extras din stenograma ședinței Senatului din data de 22 octombrie 2019.

**PREȘEDINTELE SENATULUI**

**Teodor-Viorel Meleșcanu**

**Extras**  
**din stenograma ședinței Senatului din 22 octombrie 2019**

**Domnul Teodor-Viorel Meleşcanu:**

Trecem la Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii educației naționale nr.1/2011. (L267/2019)

Declar deschise dezbaterile generale și dau cuvântul inițiatorului, dacă e prezent.

Domnul Șerban Nicolae, pe post de inițiator, da? Microfonul 6.

**Domnul Șerban Nicolae:**

Mulțumesc, domnule președinte.

Doamnelor și domnilor colegi,

Această propunere legislativă a făcut obiectul unor dezbateri încă din anul 2016. Din păcate, ea s-a înțeles greșit de către unii sau poate a fost tratată cu rea-voință, pentru că, în esență, e vorba de o propunere legislativă care este menită să mărească protecția cadrelor didactice și a personalului didactic aflat în exercițiul atribuțiilor de serviciu față de actele de agresiune, de actele de agresiune de orice fel. Atât și nimic mai mult.

Protecția se asigură prin enumerarea unor norme cu caracter de principiu și de măsuri care trebuie luate de către autoritățile publice și prin sancționarea cu o pedeapsă majorată, similară ultrajului aplicabil în cadrul altor autorități aflate în exercițiul funcției publice, și în cadrul personalului didactic aflat în exercitarea atribuțiilor profesionale.

Fenomenul este unul îngrijorător, este în creștere. Așa cum arată și statisticile, și studiile făcute, încă din anul 2014, acest fenomen a căpătat proporții îngrijorătoare în ceea ce privește actele de violență, situație în care nu doar cadrul didactic este victima agresiunii de orice fel, care merge de la cuvinte insultătoare sau umilitoare până la acte de agresiune fizică, unele dintre ele foarte grave, ci însuși procesul de învățământ, întregul colectiv de elevi, care are de suferit ca urmare a subminării autorității cadrului didactic.

E vorba de o formă de protecție, nicidecum de măsuri restrictive cu privire la cadrele didactice. Marea problemă a apărut atunci când oameni mai puțin pricepuți sau care nu citiseră propunerea legislativă au spus că, prin această idee, sunt asimilate funcționarilor publici cadrele didactice.

Orice om de bună-credință, care citește cu atenție, vede că legea vorbește de protejarea cadrelor didactice, că nu există nicio dispoziție care să spună că, în exercițiul autorităților publice... autorității profesionale, cadrele didactice sunt asimilate funcționarilor publici. Nicidecum nu se pune problema, așa cum am auzit, din păcate, o serie întreagă de aberații spuse în spațiul public de oameni de la care aș

fi avut anumite pretenții, cum că, prin această propunere, efect corelativ subsidiar ar fi că nu mai pot să facă meditații contracost, că trebuie să stea 8 ore la serviciu, că sunt evaluați pe ierarhie profesională și așa mai departe. Nici vorbă de așa ceva. Textul este foarte limpede, este foarte simplu, el provine din rândul cadrelor didactice.

Fac o precizare: s-a vorbit în cadrul dezbaterilor – și, aici, sunt convins că oameni de bunăcredință au făcut aceste observații – în legătură cu fenomenul violențelor față de elevi. Este o altă chestiune și nu am nimic împotriva să susțin orice propunere și orice măsură care să prevină și să combată agresiunile față de elevi, mai ales agresiunile față de elevi în timpul desfășurării procesului didactic, procesului de învățământ, indiferent că e vorba de activități școlare în cadrul unităților școlare sau în afara acestora, dar asta nu înseamnă ca propunerea pe care v-am înaintat-o să fie respinsă de dragul unui mai bine care nu face obiectul acestei inițiative.

Vă rog să fiți de acord că propunerea urmărește să protejeze cadrele didactice, procesul de învățământ și, mai ales, pe elevii care ar putea avea de suferit atunci când autoritatea cadrului didactic este subminată, când este supus unor umilințe în fața clasei. Și, din păcate, chiar recent ați văzut, în cadrul emisiunilor de știri, situația unui cadru didactic umilit de o elevă în timpul orei.

Vă rog să fiți de acord, ca oameni trecuți prin școală, că nu se mai poate pune problema că procesul de învățământ se desfășoară în condiții normale – nu optime, în condiții normale, minimale – pentru ceilalți elevi, că autoritatea profesorului rămâne intactă, că toate atributele, inclusiv capacitatea de evaluare și notare a elevilor, nu au de suferit. Or, din punctul acesta de vedere, măsura de protecție nu este doar în favoarea cadrelor didactice, ci și în favoarea tuturor celor care sunt implicați în procesul de învățământ. Prin extensie, aș spune că măsura urmărește și protejarea intereselor părinților sau tutorilor legali ai copiilor aflați în diverse forme de învățământ în România.

Față de această propunere au fost formulate amendamente în cadrul dezbaterilor din comisie și, în calitate de inițiator, cu o singură excepție (de care va vorbi domnul președinte Liviu Pop), am fost de acord cu amendamentele propuse.

Vă supun atenției această propunere legislativă și am credința că, de bună intenție și de totală transparență, veți susține această propunere.

Mulțumesc.

**Domnul Teodor-Viorel Meleşcanu:**

Mulțumesc foarte mult.

Dau cuvântul reprezentantului Guvernului.

Suntem pe L267.

Microfonul 8, vă rog. *(Discuții.)*

Vă rog.

**Domnul Petru Andea – secretar de stat la Ministerul Educației Naționale:**

Îmi cer scuze, domnule președinte, cred că e vorba de Proiectul 592. *(Discuții.)*

**Domnul Teodor-Viorel Meleşcanu:**

Numai un moment!

Domnul Goțiu.

**Domnul Remus Mihai Goțiu:**

Dacă domnul Șerban Nicolae confirmă: a prezentat expunerea de motive la 597, nu la 267.

Deci, practic, va trebui... ori continuăm dezbaterile, ori votăm modificarea ordinii de zi. *(Discuții.)*

**Domnul Teodor-Viorel Meleşcanu:**

Continuăm pe 592. Am înțeles.

Vă mulțumesc.

Vă rog, domnul... Microfonul 8.

Reprezentantul Guvernului.

**Domnul Petru Andea:**

Mulțumesc, domnule președinte.

Referitor la Proiectul L592 care se referă la investirea personalului didactic de predare, de conducere, de îndrumare și de control cu exercițiul autorității publice, față de forma inițială a legii, punctul de vedere al Guvernului a fost negativ, pornind de la ideea că instituțiile de învățământ sunt instituții de învățământ, și nu autorități publice.

Având însă în vedere multitudinea faptelor de violență petrecute în școli în ultimul timp, dar și, mai ales, amendamentele care au fost adoptate de către comisia de specialitate a Senatului, considerăm că poate fi susținut raportul de adoptare, cu amendamente, a proiectului de lege.

Vă mulțumesc.

**Domnul Teodor-Viorel Meleşcanu:**

Vă mulțumesc și eu.

Comisia pentru învățământ, știință, tineret și sport și Comisia juridică, de numiri, disciplină, imunități și validări au elaborat un raport comun.

Îl invit pe domnul Pop să prezinte raportul comun. Microfonul 7.

**Domnul Liviu-Marian Pop:**

Mulțumesc, domnule președinte.

Comisia pentru învățământ, știință, tineret și sport și Comisia juridică, de numiri, disciplină, imunități și validări supun, spre dezbatere și adoptare, plenului Senatului raportul comun de admitere, cu amendamente admise și un amendament respins, și propunerea legislativă.

În raport cu obiectul de reglementare, propunerea face parte din categoria legilor organice, iar Senatul este Cameră decizională.

Vă mulțumesc. (*Discuții.*)

**Domnul Teodor-Viorel Meleşcanu:**

Vă mulțumesc foarte mult, domnule Șerban Nicolae.

La intervenții dacă... La dezbateri.

Vă rog, domnul Goțiu. Microfonul 2.

**Domnul Remus Mihai Goțiu:**

Acest proiect legislativ, precum și unul anterior, care avea același obiect, a fost, într-adevăr, îndelung dezbătut și în spațiul public, nu doar în Parlament. Și aș spune că ceea ce domnul Șerban Nicolae a calificat ca fiind afirmații aberante, nu au fost chiar așa de aberante pentru că, în forma inițială, începând cu titlul și art.1, se vorbea despre „întreținerea personalului didactic cu exercițiul autorității publice”, un lucru care, de altfel, în forma care vine acum la vot a fost modificat și nu se mai vorbește de acest lucru, se vorbește despre protecția personalului didactic. Practic, se recunosc... Dacă ar fi trecut în acea formă, într-adevăr, toate acele interpretări nu ar fi fost aberante și s-ar fi ajuns ca aceste cadre didactice să aibă nu doar drepturile și protecția funcției de autoritate publică, cât și toate celelalte obligații.

Dar, rămâne pe mai departe întrebarea dacă, chiar și în această formă, se realizează o protecție reală a cadrelor didactice și dacă într-adevăr ceea ce presupune această protecție o vrem până la capăt.

Ce înseamnă această protecție? Haideți să vedem art.427 alin.(5) din Ordonanța de urgență nr.57/2019, unde se prevede o obligativitate a autorităților publice, la solicitarea instituțiilor – în cazul de față, a școlilor, a liceelor –, să asigure această protecție. Practic, trebuie să știm foarte clar dacă ne dorim ca la intrarea fiecărei școli, fiecărui liceu să avem polițist, jandarm, un dosar de evidență a celor care intră sau ies. Nu știu, poate că unii își doresc, poate nu. Nu știu dacă în momentul actual avem resurse pentru a asigura această protecție în toate școlile din România și pentru a o implementa.

Mai departe. Întreb ce se întâmplă în afara orelor de predare? Ce se întâmplă după-amiaza sau școala..., dacă aceste cadre didactice sunt agresate de către părinți, de către elevi care nu își suportă profesorii? Se aplică sau nu se aplică aceste prevederi similare cu cele din cazul ultrajului, cu pedepse mărite?

Haideți să vă dau, oarecum anecdotic, dar foarte clar, exemplul personal. Știe toată lumea că am primit și am fost lovit în față într-un studio de televiziune. Am depus sesizare penală pentru ultraj. Procurorii, în timpul depoziției, mi-au solicitat să le fac dovada dacă îmi exercitam sau nu activitatea în acel moment.

Vreau să vă spun că în lege avem, ca parlamentari, obligația de a ne promova activitatea parlamentară, avem..., eram în acea emisiune vorbind despre activitatea de la Senat, vorbind despre legile care se discutau în acea zi, și procurorii au ajuns la concluzia că nu, și dosarul a fost trimis înapoi la Poliție și de abia acum ajunge în instanță pentru vătămare.

Așadar...

**Domnul Teodor-Viorel Meleşcanu:**

Iertați-mă, ce are asta cu școala?!

**Domnul Remus Mihai Goțiu:**

Exact acest lucru are, cu pedepsele care sunt. Dacă un cadru didactic este agresat, este înjurat în afara școlii, pedeapsa va fi una normală, deși s-ar putea să aibă legătură cu activitatea lui, dar acest lucru nu se va accepta. Dacă această agresiune se întâmplă în școală, e agravată. Așadar, nu se va aplica decât în anumite cazuri, și cei care vor dori să se răfuiască cu cadrele didactice o vor face în afara școlii, în afara perimetrelor, fără să se aplice această lege.

Mai departe, vorbind de acea prezumție de veridicitate a afirmațiilor (în special ale cadrelor didactice), ce înseamnă acest lucru, dincolo de faptul că cred că ar trebui introduse în universități cursuri despre cum se întocmește un proces-verbal, ca acesta într-adevăr să beneficieze de prezumția de veridicitate – cu dată, martor și așa mai departe –, că, altfel, va fi desființat oricând în justiție? Dar, mă gândesc la acele lucruri care se întâmplă în școli, în licee, în care cadrele didactice care nu se înțeleg, se mai ceartă unele cu altele, unele, câteodată, se mai înjură sau consideră că au fost înjurate și se dau în judecată unele pe altele sau se reclamă unele pe altele. Pentru care din aceste cadre didactice se instituie prezumția de veridicitate și unde se va ajunge?

Și vă citez un nou articol din OUG nr.57/2019, art. 427 alin.(2), în care se spune că „autoritatea sau instituția publică este obligată să suporte cheltuielile necesare asigurării asistenței juridice”.

Deci în acest caz, în care două cadre didactice care după o ceartă ajungeau să se împace sau să găsească o soluție, vor spune: „Ok, acum ne plătește școala și mie, și colegului asistența juridică.” – pentru că ne obligă această lege. Și o să vedeți atunci câte procese și scandaluri o să avem pe banii școlilor, liceelor între cadrele didactice care consideră: nu ne mai rezolvăm diferendele între noi și faptul că ne-am certat, nu ne mai împăcăm după, le rezolvăm în justiție pentru că oricum plătește liceul tot acest proces.

Acestea sunt doar câteva motive pentru care, în ciuda intențiilor, în ciuda necesității, această lege nu reușește să rezolve în mod real problema protecției cadrelor didactice, și unul dintre motivele pentru care USR nu va vota acest proiect legislativ.

**Domnul Teodor-Viorel Meleşcanu:**

Vă mulțumesc, vă mulțumesc foarte, foarte mult.

Doamna Ecaterina Andronescu. Microfonul central.

Și, după aia, domnul Cseke Attila și doamna Sbirnea.

**Doamna Ecaterina Andronescu:**

Vă mulțumesc, domnule președinte.

Stimați colegi,

Fără îndoială, legea aceasta nu rezolvă toate problemele pe care le are sistemul de învățământ, dar vă adresez rugămintea să o votăm pentru că ea încearcă să protejeze, într-o oarecare măsură, procesul educațional, care este total incompatibil cu actele de agresiune și de violență.

De aceea, cred că, odată cu această lege, mai facem un pas, poate nerezolvând toate problemele, dar este o încercare de a crește puțin autoritatea dascălului. Fără această autoritate, un proces educațional este cu puține șanse de reușită.

Vă mulțumesc foarte mult.

**Domnul Teodor-Viorel Meleşcanu:**

Și eu vă mulțumesc.

Domnul Cseke Attila.

Vă rog, microfonul 2.

**Domnul Cseke Attila-Zoltan:**

Mulțumesc, domnule președinte.

Nu negăm necesitatea reglementării în acest domeniu. Cunoaștem cu toții situațiile care au apărut de-a lungul timpului, mai ales după '89.

Aș atrage însă atenția referitor la art.4. Și eu cred că aici nu putem să acceptăm nici forma inițială, și nici forma din comisie, pentru că sarcina probei, pentru prima dată în sistemul de drept românesc, s-ar inversa, și eu cred că s-ar crea un precedent periculos, chiar dacă știm despre ce vorbim și ce vrem să reglementăm. Deci, dacă cineva sesizează, în scris, o faptă, atunci în sesizare trebuie să facă și... să expună și dovezile pe care se bazează sesizarea respectivă. Noi nu cred că putem să introducem în legislația din România, indiferent că vorbim de învățământ sau de altă legislație în alt domeniu, că această sesizare se bucură de prezumție, chiar și relativă, de veridicitate, până la proba



contrară. Adică, cealaltă parte să vină să aducă dovezile că ceea ce s-a scris în actul de sesizare nu este adevărat.

Vă rog să vă gândiți la consecințele în alte domenii pe această inversare a sarcinii probei. Despre acest lucru am vorbit în ultimii ani, și eu cred că această chestiune trebuie regândită puțin.

Eu v-aș face propunerea să reîntoarcem la comisie, pe această speță, pe acest text, propunerea legislativă. Deci vă fac propunerea să retrimitem la comisie acest proiect legislativ.

Mulțumesc.

**Domnul Teodor-Viorel Meleşcanu:**

Vă mulțumesc foarte mult.

Doamna Liliana Sbirnea, vă rog.

Nu? Ați renunțat.

Dacă mai sunt alte intervenții.

Doamna senator Scânteii și, în final, domnul Șerban Nicolae.

Vă rog, microfonul 2.

**Doamna Laura-Iuliana Scânteii:**

Mulțumesc, domnule președinte.

O să expun un punct de vedere scurt.

Da, o să solicit și eu supunerea la vot a propunerii făcute de colegul senator de la UDMR.

Vreau doar să vă spun că nu întotdeauna scopul scuză mijloacele. Suntem toți de acord cu scopul avut în vedere de acest... prin acest proiect, dar nu cu mijlocul prin care îl realizați întrucât conferirea statutului de autoritate publică cadrelor didactice va duce, practic, imaginați-vă, la identificarea tuturor cadrelor didactice din mediul preuniversitar cu niște polițiști. Imaginați-vă că, din punct de vedere juridic, și nu din punct de vedere vestimentar, îi veți vedea, de la intrarea în vigoare a acestei legi, pe toți îmbrăcați în polițiști, sub pretextul de a le asigura o mai bună protecție în fața unor atacuri verbale sau fizice.

Proiectul este nu doar exagerat sub aspectul soluției legislative pe care o propuneți – asigurarea protecției cadrelor didactice din școli, dar și a elevilor, de asemenea, dar și a altor categorii de personal, că trebuie să vă reamintesc că într-o școală nu avem doar cadre didactice. Nu este considerată, de exemplu, cadru didactic o secretară sau chiar și personalul administrativ, dar ele pot fi victime ale unor acte de violență. Proiectul nu se referă și la acestea.

Aș vrea să mai punctez, de asemenea, că, sub pretextul că proiectul este susținut de anumiți lideri din sindicate, el nu se bucură de susținere chiar din partea beneficiarilor pe care îi aveți în vedere. De ce? Pentru că mulți s-au bucurat într-o primă măsură că îi veți gratifica cu această formă de

protecție a autorității publice, dar nu le-ați spus și ce vine la pachet cu acest statut, respectiv ce obligații. Practic, îi transformați în niște funcționari publici și îi supuneți legislației indirect. Cuvântul de autoritate publică nu înseamnă să puneți, domnule senator, doar chipiul de polițist pe capul unui profesor și să îi spuneți că are doar partea de drept, nu și partea de obligații.

Când vom ajunge la interpretarea legii, acolo se va ajunge. Prima sesizare făcută după intrarea în vigoare a acestei legi cu privire la..., nu știu, eventuale incompatibilități în care ar intra un cadru didactic după intrarea în vigoare a acestei legi, va fi supusă acestei interpretări.

Prin urmare, noi susținem solicitarea UDMR și solicităm și noi, de asemenea, întoarcerea proiectului la comisie.

Mulțumesc.

**Domnul Teodor-Viorel Meleşcanu:**

Vă mulțumesc și eu.

O să îl rog pe domnul Șerban Nicolae, care dorește să răspundă la întrebările care au fost adresate, cu înțelegerea..., cu rugămintea de a fi cât mai concis, după care voi supune la vot propunerea prezentată de domnul senator Attila Cseke și susținută de colega noastră, privind retrimiteră la comisie.

Domnul Șerban Nicolae. Microfonul 6, vă rog. 6!

**Domnul Șerban Nicolae:**

Mulțumesc, domnule președinte.

Îmi pare rău să reiau niște precizări pe care le credeam depășite.

Am să încep cu observația legată de prezumția de veridicitate relativă pe care o are declarația cadrului didactic în perspectiva acestei propuneri legislative și așa atrage respectuos atenția asupra faptului că această prezumție relativă de veridicitate, până la proba contrarie se aplică pentru toate persoanele care sunt victime ale ultrajului: și pentru comisarul Gărzii Financiare, și pentru comisarul ANPC, și pentru orice altă persoană. Inclusiv, vă atrag atenția asupra faptului că ați făcut un lucru bun sau urmează să faceți un lucru bun – nu îmi dau seama dacă a trecut de Senat, dar știu că de Comisia juridică a trecut –: aceeași protecție aplicată cadrelor medicale aflate în exercițiul atribuțiilor profesionale. În toate aceste ipoteze se merge pe prezumția de veridicitate relativă a declarației persoanei agresate, care beneficiază de protecția specifică ultrajului.

Faptul că pentru cadrele didactice considerați că nu ar trebui să se bucure de această prezumție, deși avem încredere să le dăm copii noștri pe mână pentru educare și instruire, mie mi se pare cel puțin nefiresc, dacă nu o greșeală de interpretare a textului legislativ propus. Această prezumție, repet, funcționează în cadrul tuturor persoanelor pentru care se aplică regulile specifice ultrajului – prezumția

de veridicitate relativă, până la proba contrarie. Dacă, cumva, există temerea că, în practică, cadrele didactice, fiind probabil niște oameni răi și puși pe rele, vor declara că au fost..., în fals, că au fost victimele unei agresiuni doar ca să atragă o eventuală sancționare, că procurorul își va însuși această declarație ca fiind veridică absolut, în ciuda unor declarații care contrazic o asemenea ipoteză, că judecătorul va merge până la condamnarea unei declarații făcute în fals, eu cred că mergeți prea departe, mai ales că, repet, este vorba de cadre didactice aflate în exercițiul funcției.

Fac, cu această ocazie, precizarea că e vorba de cadre didactice care supuse unor acte de agresiune verbală, fizică, gestuală..., duc la afectarea procesului de învățământ. Faptul că o persoană care se ocupă de îngrijirea spațiilor școlare (administratorul unei unități, secretara) ar putea să fie victima unei agresiuni, se merge pe dreptul comun, specific oricărei forme de agresiune, sancționabilă potrivit legii penale sau, după caz, contravenționale. Nu afectează procesul de învățământ dacă secretara unei școli este agresată din diverse motive. E vorba de protecția cadrelor didactice.

Și acum revin la chestiunea de fond spusă anticipat. Eu cred că toți am parcurs lecturile obligatorii ale claselor primare și că nu ar trebui să ne punem ipoteza poveștii lui Creangă, cu drobul de sare, pentru că vă atrag, respectuos, atenția că și Codul penal sancționează infracțiunile, fără a le putea preveni. Ele se produc, din păcate, pentru că există infractori – inclusiv cu fonduri europene, ca să fac o mică precizare.

Dar, dacă nu citim doar titlul propunerii ca să interpretăm anapoda și înțelegem și cuprinsul propunerii, veți vedea că acolo nu era vorba de investirea cu autoritatea publică în sensul asimilării funcționarilor publici. Textul de investire cu exercițiul autorității publice în exercitarea atribuțiilor funcțiilor profesionale este cât se poate de clar chiar pentru nespecialiști în probleme de drept, pentru că textul din propunerea legislativă explicitează, cât se poate de limpede, faptul că această investire cu exercițiul autorității publice se aplică doar cu privire la protecția în materie penală aplicată cadrelor didactice victime ale unei agresiuni în timpul exercitării funcției profesionale. Nicidecum nu se poate interpreta, chiar din propunerea inițială și din forma inițială a titlului, că sunt asimilați. Investit cu exercițiul funcției publice nu înseamnă asimilat funcționarului public, decât pentru cei care, repet, au sărit peste lecturile obligatorii ale claselor primare. O spun cu toată responsabilitatea.

Mi-e greu să înțeleg de ce cineva care a fost de acord – așa cum și Grupul parlamentar al PSD a fost de acord – că este o faptă gravă divulgarea, dezvăluirea unor imagini sau a unor video legate de viața intimă și foarte personală, ar putea să se opună acestei propuneri, să considere că procesul de învățământ nu are de suferit dacă un cadru didactic este, în timpul activității sale profesionale, victima unei agresiuni, că nu au de suferit copiii al căror profesor... este cadrul didactic respectiv victima unei

agresiuni în timpul exercițiului funcției profesionale. Și se opun acestei propuneri pe interpretări fantasmagorice, care nu au legătură cu realitatea, pe ipoteze care nu au legătură cu propunerea.

Și nu văd de ce ar trebui ca un inspector ANPC sau ANSVSA să beneficieze de protecția legii, ca exercitând autoritatea publică în cadrul profesiei sale, cadrul medical să beneficieze de aceeași prezumție, dar cadrul didactic să fie considerat necredibil și nu îi putem acorda această circumstanță a veridicității relative a declarațiilor sale. Să presupunem că profesorii, cei investiți cu funcția educativă, didactică în sistemul public românesc, sunt necredibili, ar putea să fie niște oameni răi, care să dorească sancționarea nelegală, pe fapte nereale, a altor persoane, mi se pare că mergem prea departe și ar trebui, în condițiile astea, să nu le mai dăm pe mână creșterea, și educația, și instrucția copiilor noștri.

Eu vă rog să fiți de acord că propunerea este făcută de bună-credință și nu vine de la liderii unor sindicate, cum am auzit aici. Orice om care are copii la școală este sau ar trebui să fie îngrijorat de filmele care circulă pe rețelele de socializare și pe internet în legătură cu acte de agresiune cărora le cad victime cadre didactice în timpul procesului de învățământ. Și, repet, așa cum protejăm cadrele medicale, pentru că nu are de suferit doar cadrul medical, ci întreg actul de sănătate, așa mi se pare normal să asigurăm aceeași protecție și pentru cadrele didactice.

Vă rog să fiți de acord că propunerea făcută de Grupul UDMR nu se justifică, că prezumția relativă de veridicitate a afirmațiilor cadrului didactic este valabilă prin similitudine cu toate celelalte ipoteze aplicabile ultrajului și că propunerea legislativă ar fi trebuit să se bucure, din punctul meu de vedere, iertați-mi lipsa de modestie, de unanimitatea votului în Parlament, nu doar în Senat, ci și în Camera Deputaților.

Mulțumesc.

**Domnul Teodor-Viorel Meleșcanu:**

Mersi foarte mult.

Stimați colegi,

Practic, am epuizat dezbaterile generale.

În cadrul dezbaterilor generale a fost făcută o propunere de către domnul Cseke Attila, susținut fervent de doamna Scânteii, privind retrimiteră acestui proiect la comisie.

Deci primul lucru pe care o să îl fac este să vă supun dumneavoastră propunerea domnului Cseke și a doamnei Scânteii privind retrimiteră la comisie.

Vă rog să votați.

48 pentru... 49... *(Discuții.)*

De unde 51? Nu, nu, e 48... *(Discuții.)*

51, deci, pentru, contra... (*Discuții.*)... 23 contra, o abținere.

Propunerea a fost acceptată, urmează să fie retrimisă la comisie.

Vă mulțumesc foarte mult.